

Numerorum ratio.	Argumenta signorum gemmae cuiusque edita.	Lapillorum naturae ac vocabula.	Possessores hoc tempore gemmarum.	Ingeniorum monumenta ac libri, in quibus enarratio cuiusque argumenti amplius declarata habetur.
	<p><i>lis leon. deposita est, innixus, ut solet, clauae substitit. Iuno in stragulis pellicis, quibus rupes quaedam integitur, sedet. terga deae columna fulcit, cui columnae signum quoddam paruum Sphingis, ut item solet, impositum spectatur. Unde viri docti in animum induxerunt putare, esse Herculem, qui Sphingis aenigma solueret arcessitus. Certe gemmae opus doctissimum est et valde pulcrum.</i></p>			
279	<p>Alius immani membrorum sagina torosus, siue praesente inflatum venas Iaccho cum Virgilio dixeris. Dextra quidem trullam vel cymbium potaturus, sinistra clauam nodosam sustinet. Bibacem appellari Herculem hoc signo apud antiquarios homines insuevit. Admonis opus esse litterarum fide, paullo maiore illarum, quam oportebat, specie creditur.</p>	Sarda	Vitel. Verosp. Romae	Stofsch tab. i.
280	<p>Alius, quem repugnantem, at succumbentem tamen numini, Amor paruus, cervicibus Herculis impositus vincit.</p>	Iasp. rub.	Rex Gall.	Mariette T. i, tab. 81.
281	<p>Alius eodem argumento gemma paullo minore, sed pulchro opere.</p>	Sarda	Imp. Ro. Aug.	Mus. Flor. T. i, t. 38, 6.